

РЕШЕНИЕ
№ 37
Разград, 10.01.2025 г.
В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Разград - III състав, в съдебно заседание на единадесети декември две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

Съдия:

При секретар РАЛИЦА ВЪЛЧЕВА като разгледа докладваното от съдия МАРИН МАРИНОВ административно дело № 20247190700223 / 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Сдружение „Център за съзидателно правосъдие”, гр. Разград срещу мълчаливия отказ на директора на Професионална гимназия по селско стопанство и хранително-вкусови технологии „Ангел Кънчев”, гр. Разград по Заявление за достъп до обществена информация изх. № Ц-122-2 от 26.08.2024 год., подадено от жалбоподателя по електронен път на 27.08.2024 год. на електронен адрес info-1702604@edu.mon.bg. В жалбата се твърди, че мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, като задълженият субект е следвало да се произнесе по подаденото заявление с нарочен писмен акт. От съда се иска да уважи жалбата, да задължи задължения субект да предостави поисканата обществена информация в посочения обем и да му присъди сторените по делото разноски.

Ответникът по делото – Директорът на Професионална гимназия по селско стопанство и хранително-вкусови технологии „Ангел Кънчев“ гр. Разград, лично и чрез процесуалния си представител адв. П. Х. от АК – Разград, оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли. Твърди, че посоченото в жалбата заявление за достъп до обществена информация въобще не е получено от ПГССХВТ „Ангел Кънчев“ гр. Разград, поради което и не е започнал да тече срок за произнасяне по него, който да е изтекъл без постановяване на изискуемото по ЗДОИ решение. Предвид това счита, че не е налице формиран мълчалив отказ. Претендира за присъждане на разноските по делото.

Заинтересуваното лице – „Мираж-Авто-Комерс“ ООД с ЕИК *****, не ангажира становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, и като направи проверка по реда на чл. 168 от АПК, приема за установено следното:

На 27.08.2024 год. в 09:51 ч. от електронната поща *** е изпратено писмо до електронни адреси info-1702604@edu.mon.bg и ***, с копие до електронен адрес rio_razgrad@mbox.contact.bg. Писмото е без заглавие и без текстова част, и в него се съдържа един прикачен файл с име „122-2-landPGSSrz260824“ във файлов формат „pdf“. Файлът съдържа заявление за достъп до обществена информация от Г. М., в качеството му на изпълнителен директор на Сдружение „Център за съзидателно правосъдие”, адресирано до Професионална гимназия по селско стопанство и хранително-вкусови технологии „Ангел Кънчев“ гр. Разград, с което е поискано да бъде предоставена следната информация

относно договори с № 01/09.01.2020 год., № 1/09.02.2021 год., № 4/01.12.2021 год., № 4/31.01.2023 год. и № 26/22.12.2023 год., сключени между ПГССХВТ „Ангел Кънчев“ гр. Разград и „Мираж-Авто-Комерс“ ООД:

1. Проведена ли е процедура за сключване на договор през 2020 г.;
2. Проведена ли е процедура за сключване на договор през 2021 г.;
3. Проведена ли е процедура за сключване на договор през 2022 г.;
4. Проведена ли е процедура за сключване на договор през 2023 г.;
5. Проведена ли е процедура за сключване на договор през 2024 г.;
6. Всички документи по от т. 1 до т. 5.

Изразено е желание исканата информация да бъде предоставена поотделно за всеки един от посочените пет договора. Като форма за предоставяне на достъп до исканата информация в заявлението е посочено – копия в електронен вид и четим формат, предоставени по електронен път на електронен адрес ***, или чрез посочване на интернет адрес, където се съхраняват или публикуват данните.

На 17.09.2024 год. в 8:14 ч. от електронната поща *** е изпратено писмо до електронни адреси info-1702604@edu.mon.bg и ***. Писмото е със заглавие „Моля, за входящ номер с дата на регистриране!“ и с текст „Здравейте, Бих желал да уточня, че срокът за отговор по ЗДОИ е 14 дни и той беше 10.09.2024. В момента е срокът за жалба до съда за мълчалив отказ, който е недопустим. Поздрави, Г. М.“. В това писмо е налице и отметка „, On Tue, 27 Aug 2024, 09:51 Г. М., *** wrote:“. Писмото е получено в кутията на електронната поща на ответника info-1702604@edu.mon.bg на 17.09.2024 год. в 8:15 ч.

На 25.09.2024 год. в 8:03 ч. от електронната поща *** е изпратено писмо до електронни адреси info-1702604@edu.mon.bg и admcourt-rz@admcourt.org, както и копие до rio_razgrad@mon.bg и ***. Писмото е със заглавие „Моля, за входящ номер с дата на регистриране!“ и не съдържа текстова част. Към него са прикачени три файла с файлов формат „pdf“ с имена „122-2-Моля, за входящ номер с дата на регистриране!“, „122-2-JalbaLandPGSSrz250924“ и „122-2-landPGSSrz260824“. Това писмо е получено в кутията на електронната поща info-1702604@edu.mon.bg на 25.09.2024 год. в 8:06 ч. Прикаченият файл 122-2-landPGSSrz260824.pdf съдържа заявлението за достъп до обществена информация, прикаченият файл 122-2-Моля, за входящ номер с дата на регистриране!.pdf съдържа разпечатка от електронната поща *** на изпратеното на 17.09.2024 год. в 8:14 ч. писмо, а прикаченият файл 122-2-JalbaLandPGSSrz250924.pdf съдържа жалбата до съда, сезирала настоящото производство. Видно от представена от ответника с писмо вх. № 1475/26.09.2024 год. административна преписка, изпратеното по електронен път процесно заявление за достъп до обществена информация е получило входящ номер от ответника, а именно вх. № 45/25.09.2024 год. /виж л. 19 и л. 103/.

Пред съда като свидетел по делото беше разпитана С. Б. Д., която работи като *** *** *** в ПГССХВТ „Ангел Кънчев“ гр. Разград. Същата обясни, че заема тази длъжност от 1984 година, като в задълженията ѝ влиза приемането на входяща и изпращането на изходяща поща. Свидетелката заяви, че достъп до електронната поща на гимназията info-1702604@edu.mon.bg имат само четирима души – директорът, заместник-директорът, счетоводителят и тя самата, като твърди, че пощата се преглежда постоянно, а освен това

компютрите, от които се осъществява достъпа до пощата, сигнализируют винаги, когато пристигне ново писмо. Според свидетелката в електронната поща info-1702604@edu.mon.bg не е получавано заявление за достъп до обществената информация или каквото и да е друго писмо от страна на оспорващия от дата 27.08.2024 год. Сочи, че за цялата 2024 година от сдружението е получено едно заявление с дата 19.08.2024 год., което е било заведено на дата 20.08.2024 год. и по него има постановено решение. След тази дата на пощата на ПГССХВТ „Ангел Кънчев“ не са пристигали други писма от оспорващия чак до 24.09.2024 год. и 25.09.2024 год., когато са постъпили две жалби, една от които процесната, заедно с които са били получени и две заявления за достъп до обществена информация. Нито на 27.08.2024 год., нито на 17.09.2024 год., нито пък на друга дата в периода от 20.08.2024 год. до 24.09.2024 год. на електронната поща на гимназията не са пристигали писма от електронната поща на оспорващия ***. Свидетелката заяви, че такива писма не са намерени нито в основната папка на пощата за входяща кореспонденция, нито в папка „Спам“, „Кошче“ или друга папка. След получаване на жалбите е била извършена изрична проверка за това от страна на директора и зам.-директора на училището, която не е открила никакви писма от сдружението след 19.08.2024 год. Смята, че не е възможно някой да е изтрил писмото.

В хода на съдебното производство бе назначена и изслушана съдебно-техническа компютърна експертиза, възложена на вещо лице – компютърен специалист, със задачи да извърши проверка на компютърните конфигурации при оспорващия и ответника, както и проверка на електронните пощи ***, ползвана от оспорващия, и info-1702604@edu.mon.bg, ползвана от ответника, и съответните сървъри, и да отговори на въпроси във връзка с изпратено от *** електронно писмо на 27.08.2024 год. до електронен адрес info-1702604@edu.mon.bg. При извършеното изследване на електронната поща на оспорващия *** вещото лице е установило, че от тази поща на 27.08.2024 год. в 9:51 ч. е изпратено електронно писмо до info-1702604@edu.mon.bg и до *** с идентификатор на съобщението <CAAZnMb-iXntwh-64Wu9qWyq=5dANm-Nzcv5KBBZX1QZHSkHwQ6w@mail.gmail.com>. Съобщението е доставено след 0 секунди. Имейлът е без текстова част и в него се съдържа един прикачен файл с име 122-2-landPGSSrz260824 и файлов формат pdf. След направена проверка в четирите компютърни конфигурации при ответника, от които се достъпва електронната поща info-1702604@edu.mon.bg, вещото лице не е установило изпратеното съобщение да е налично в тяхната клиентска част. Съответно не е открило да е постъпвал прикачения файл. Не е установило и изтрети съобщения или съобщения, попаднали в папка СПАМ. В съдебно заседание вещото лице изрично уточнява, че няма как да се даде категорично заключение за постъпване и изтриване на данни, защото са минали повече от 30 дни от изпращането. Развива хипотеза, че ако се предположи, че писмото е пристигнало и е било изтрето, то от този момент започва да тече срок от 30 дни, след изтичането на който от клиентската част няма възможност повече да бъде възстановено съобщението, което е изтрето. Проверка за това няма как да бъде извършена от клиентската част на електронните пощи на страните, защото те са само клиенти. При тях няма сървър, съответно няма данни, които да се съхраняват. Това евентуално би било възможно, ако има достъп до сървърната част, която при изпращача се поддържа от Google, а при получателя от Microsoft. От клиентска страна при изпращача единствено е възможно да се направи проверка дали е създаден такъв имейл и кога е изпратен. От клиентска страна при получателя единствено е възможно да се провери дали е получен такъв имейл, като след направена проверка в клиентската част на

пощата на получателя/ответника info-1702604@edu.mon.bg не е установено да е получено съобщение на 27.08.2024 год. от подател ***. При извършване на експертизата вещо лице не е установило върнати от сървъра съобщения за грешки или невъзможност за доставяне на имейла. Не е установило и проблеми в локалните мрежи на подателя и получателя, като уточнява, че е възможна проверка само на локалната мрежа на участниците в комуникацията, която няма пряко влияние на получаването и изпращането на електронни съобщения. И двете страни са имали достъп до интернет към момента на изпращане на съобщението. След изпращане имейлът се съхранява само на сървърите на доставчика на услугата. Може да бъде достъпен по всяко време и не е обвързан с моментен достъп до глобалната мрежа. Съвременната имейл комуникация използва IMAP протокол за достъп и управление на имейл съобщения, които се съхраняват на сървър. Протоколът не запазва локални копия на имейлите освен ако не е конфигуриран клиентски софтуер за целта, като не е установено ползвателите на имейл адрес info-1702604@edu.mon.bg да използват такъв софтуер. Дава заключение още, че не са установени клиентски филтри за спам, приложени от страна на info-1702604@edu.mon.bg. Електронният адрес *** не фигурира в блокираните потребители към момента на изготвяне на експертизата. Не е установена и система за автоматична обработка на имейли от страна на получателя. В заключение вещото лице посочва, че не може да се даде категоричен отговор дали електронното съобщение, изпратено от оспорващия на 27.08.2024 год. е било доставено, филтрирано или изтрито от електронната поща на ответника поради факта, че са изтекли повече от 30 дни от изпращането на съобщението.

Експертизата обаче е категорична, че в кутията на електронната поща на ответника info-1702604@edu.mon.bg на 17.09.2024 год. в 8:15 ч. е получено електронно писмо /виж л. 106 от делото/, изпратено от електронна поща *** на 17.09.2024г. в 08:14 ч., с идентификатор на съобщението СAAZnMb-iXntwh-64Wu9qWyuq=5dANm-Nzcv5KBBZX1QZHSkHwQ6w@mail.gmail.com. Писмото има текстова част към него, която гласи „Здравейте, Бих желал да уточня, че срокът за отговор по ЗДОИ е 14 дни и той беше 10.09.2024. В момента е срокът за жалба до съда за мълчалив отказ, който е недопустим. Поздрави, Г. М.“. Видно от приложенията към заключението, в това писмо има отметка „ On Tue, 27 Aug 2024, 09:51 Г. М., *** wrote:“ Наред с това вещото лице е установило и, че на 25.09.2024г. в 08:06 ч. в кутията на електронна поща info-1702604@edu.mon.bg е получен имейл от електронна поща ***. Имейлът е пратен и до admcourt-rz@admcourt.org, както и копие до rio_gazgrad@mon.bg и ***. Писмото е без текстова част и в него се съдържат три прикачени файла с име 122-2-Моля, за входящ номер с дата на регистриране!, 122-2-JalbaLandPGSSrz250924 и 122-2-landPGSSrz260824 с файлов формат pdf. В отговор на този имейл на 25.09.2024 год. в 11:18 ч. от пощата на ответника info-1702604@edu.mon.bg е изпратено електронно писмо до електронния адрес на оспорващия ***, с което последния е информиран, че неговите заявления, изпратени на 24.09.2024 год. и 25.09.2024 год. са входирани както следва: заявление с изх. № Ц-122-1/26.08.2024 год. е входирано с вх. № 44/24.09.2024 год., а заявление с изх. № Ц-122-2/26.08.2024 год. е входирано с вх. № 45/25.09.2024 год. /виж л. 103 от делото/.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Нормативната уредба, правната теория и съдебната практика приравняват мълчаливия отказ на административен акт, който е годен за оспорване пред съд. Разпоредбата на чл. 149, ал. 2 от АПК изрично предвижда съдебното оспорване на мълчалив отказ, като

регламентира и срока за това – едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Правен интерес от оспорване на мълчаливия отказ винаги има лицето, което е отправило искането за издаване на индивидуалния административен акт, в случая заявителя, подал заявлението за достъп до обществена информация. Ето защо съдът намира, че жалбата, като подадена от надлежна страна в предвидения в закона срок срещу индивидуален административен акт, подлежащ на оспорване, е процесуално допустима.

По настоящото дело няма спор между страните, че ответникът е задължен субект по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ, в качеството на публичноправен субект, да предостави исканата информация. Спорът се съсредоточава върху обстоятелството дали е надлежно сезиране на задължения субект с редовно заявление за достъп до обществена информация или не.

Съгласно чл. 24 от ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. Заявлението се счита за писмено и в случаите, когато е направено по електронен път на адреса на електронната поща по чл. 15, ал. 1, т. 4 или чрез платформата за достъп до обществена информация по чл. 15в. В тези случаи не се изисква подпис съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

Съобразно разпоредбата на чл. 15, ал. 1, т. 4 от ЗДОИ с цел осигуряване на прозрачност в дейността на администрацията и за максимално улесняване на достъпа до обществена информация всеки ръководител на административна структура в системата на изпълнителната власт периодично публикува актуална информация, съдържаща наименованието, адреса, адреса на електронната поща, телефона и работното време на звеното в съответната администрация, което отговаря за приемането на заявленията за предоставяне на достъп до информация. Съгласно чл. 15а от ЗДОИ информацията по чл. 15 се публикува на интернет страниците на административните структури в системата на изпълнителната власт и на субектите по чл. 3, ал. 2, т. 1. В секция "Достъп до информация" на интернет страниците на задължените субекти се обявяват данните по чл. 15, ал. 1, т. 4 и 11, както и съществуващите вътрешни правила относно достъпа до обществена информация.

Ответникът, като задължен субект по чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, е длъжен да публикува на интернет страницата си данни за адреса, телефона и работното време на звеното, което отговаря за приемането на заявленията за предоставяне на достъп до информация, включително да публикува адреса на електронната поща, по която да се изпращат заявленията. Той трябва да публикува и вътрешни правила за достъп до обществена информация, в които да е описан реда, по който гражданите могат да подадат заявления за достъп. При извършена служебно от съда проверка на интернет страницата на ответника <https://pgsshvt.com> не се откри нито секция "Достъп до информация", нито публикувани данни по чл. 15, ал. 1, т. 4 и 11 от ЗДОИ, нито вътрешни правила относно достъпа до обществена информация. При такова неизпълнение на задълженията по чл. 15а от ЗДОИ от страна на задължения субект, изпращането на заявление на електронен адрес, който е обявен на интернет страницата на задължения субект и е съществувал към момента на

подаване на заявлението като адрес за кореспонденция, се явява единствения възможен начин за заявителя да подаде своето заявление по електронен път. Ето защо и съдът намира, че като е изпратил заявлението си за достъп до обществена информация до единствения публикуван на интернет страницата на гимназията електронен адрес info-1702604@edu.mon.bg, оспорващият е подал редовно своето заявление в хипотезата на чл. 24, ал. 2 от ЗДОИ.

Макар формално да не е установено получаването на изпратеното от оспорващия на 27.08.2024 год. в 9:51 ч. заявление на електронната поща на ответника info-1702604@edu.mon.bg, съдът отчита факта, че от изпращането на заявлението до извършването на проверката от вещото лице на електронната пощата на ответника е изтекъл дълъг период от време – около три месеца, при което липсата на съхранена информация за получаването на заявлението осуетява възможността да се установи с категоричност, че заявлението не е постъпило в пощата на ответника. Доколкото съхраняването на тази информация зависи изцяло от преценката на задължения субект, то формалното отсъствие на следи за получаване на писмото не може да отрече факта, че същото е изпратено надлежно, още повече този факт е доказан с категоричност от констатациите на вещото лице. Наред с това вещото лице е установило, че при оспорващия не са установени върнати от сървъра съобщения за грешки или невъзможност за доставяне на имейла на оспорващия. В този смисъл, по делото е установено надлежното изпращане на електронното писмо от оспорващия, към което като прикачен файл е изпратено и процесното заявление за достъп до обществена информация, в което конкретно са посочени данните на заявителя, описанието на исканата информация, респективно начина и формата на нейното получаване и адрес за кореспонденция със заявителя. Тоест налице е минимално необходимото, съобразно чл. 25, ал. 2 от ЗДОИ, съдържание на заявлението за неговото разглеждане.

При това положение за оспорващия ответникът е бил надлежно сезиран с едно редовно и допустимо заявление за достъп до обществена информация, по което той е бил длъжен да се произнесе във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ. В тази връзка следва да се отбележи, че съгласно чл. 25, ал. 3 от ЗДОИ заявленията за достъп до обществена информация подлежат на задължителна регистрация по ред, определен от съответния орган. В случая, както бе пояснено, ответникът няма вътрешни правила за достъпа до обществена информация, в които да е определен реда за регистрация на подадените заявления и потвърждаване на получаването им, когато са подадени по електронен път. Предвид липсата на такъв ред и инстантната връзка, която електронната комуникация по принцип предлага, съдът намира, че в случая за оспорващия срокът по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ следва да се брой от датата на изпращане на заявлението – 27.08.2024 год., която приема и за дата на получаването му, въпреки че същото не е било регистрирано от страна на задължения субект. При това положение срокът за разглеждане и произнасяне по заявлението за оспорващия е изтичал на 10.09.2024 год.

Дори и да се приеме, че по някаква обективна причина писмото от 27.08.2024 год. с прикаченото заявление не е достигнало до задължения субект, от приетите по делото писмени доказателства и извършената експертиза категорично се установи, че на 17.09.2024 год. в 8:15 ч. в електронната поща на ответника info-1702604@edu.mon.bg е постъпило писмо от оспорващия, в което същият изрично е посочил, че срокът за отговор по ЗДОИ е 14 дни и той е изтекъл на 10.09.2024 год. Към това писмо има отметка /реквизит/ „, On Tue,

27 Aug 2024, 09:51 Г. М., *** wrote:” Въпреки че заявлението не е било регистрирано при получаването му на 17.09.2024 год., съдът намира, че в този момент ответникът безспорно е бил сезиран с постъпило заявление за достъп до обществена информация и за него е възникнало задължението да регистрира това заявление, да го разгледа и да се произнесе по него с решение съгласно чл. 28 от ЗДОИ. Той обаче не е сторил това. Ако за него е останало неясно какво точно се иска от страна на заявителя, съгласно чл. 29 от ЗДОИ той е бил длъжен да го уведоми за неяснотата, като му укаже да уточни предмета на исканата обществена информация. Такава би била хипотезата, че ако за ответника от отметката в писмото не става ясно какво е изпратено на 25.08.2024 г. в 14:35 часа, тъй като съдържанието на писмото от 17.09.2024 год. само по себе си е достатъчно ясно, че има подадено някакво заявление за достъп до обществена информация по ЗДОИ. При това положение ответникът е бил длъжен да поиска от заявителя да уточни своето искане. Според чл. 29, ал. 1 от ЗДОИ в този случай срокът по чл. 28, ал. 1 за разглеждане и произнасяне по заявлението започва да тече от датата на уточняването на предмета на исканата обществена информация, което заявителят следва да стори в 30 дневен срок, след изтичането на който заявлението му се оставя без разглеждане, ако той не стори това. Ответникът обаче не е изпълнил задължението си по чл. 29, ал. 1 от ЗДОИ, с което сам се е лишил от благоприятната за него възможност за удължаване на срока за произнасяне по постъпилото заявление.

Дори да се приеме, че жалбата е преждевременна безспорен факт е, че процесното заявление за достъп до обществена информация е било регистрирано от задължения субект на 25.09.2024 год. с вх. № 45/25.09.2024 год. При това положение за ответникът е възникнало задължението по чл. 28 от ЗДОИ да разгледа заявлението във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след регистрирането, т.е. до 09.10.2024 г., като постанови решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и да уведоми писмено заявителя за своето решение. Той не е сторил това и след тази дата е формиран мълчалив отказ по процесното заявление за достъп до обществена информация. Ответникът не е формирал волеизявление по направеното искане за достъп до обществена информация и до приключване на устните състезания по делото на 11.12.2024 год., поради което правният интерес за оспорвания не е отпаднал и съдът дължи произнасяне по жалбата на Сдружение „Център за съзидателно правосъдие“ срещу така формирания мълчалив отказ. В този смисъл е и Определение № 1490 от 8.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 595/2024 г., V о.

Според чл. 34 и чл. 38 от ЗДОИ органът дължи произнасяне с нарочен акт. Единствената призната от закона възможност за процедиране на задължения субект е да постанови решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до исканата обществена информация. Изискването за писмено произнасяне представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта, като излаганите от органа мотиви имат двойко значение - довеждат до знанието на страните съображенията на административния орган, което ги подпомага при избора и изграждането на защита, а от друга - улеснява упражняването на съдебния контрол за законосъобразност. Предвид характера на уредените обществени отношения, целта на приложимия материален закон и предвид императивните разпоредби на ЗДОИ, задължаващи субектите по чл. 3 от този закон да се произнасят с мотивирано решение и в случаите на отказ за предоставяне на поискана информация, сезираният с процесното заявление орган е бил длъжен да се произнесе с нарочен акт по подаденото от сдружението заявление, в законоустановения срок. След като това не е сторено,

обжалваният мълчалив отказ е незаконосъобразен и само на това основание следва да бъде отменен, а преписката следва да се изпрати на директорът на ПГССХВТ „Ангел Кънчев“ гр. Разград за произнасяне по подаденото заявление за предоставяне на достъп до обществена информация с надлежен акт, удовлетворяващ изискванията за съдържание по чл. 28, ал. 2, чл. 34, ал. 1 и чл. 38 от ЗДОИ.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК оспорващият има право на разноски, които са заявени своевременно и доказани в размер на 1000 лв. адвокатско възнаграждение, 10 лв. заплатена държавна такса и 195.93 лв. депозит за възнаграждение на вещо лице. Доколкото няма възражение от страна на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, на оспорващия следва да се присъдят в пълен размер претендираните и доказани по размер разноски.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на директора на Професионална гимназия по селско стопанство и хранително-вкусови технологии „Ангел Кънчев“, гр. Разград по Заявление за достъп до обществена информация изх. № Ц-122-2 от 26.08.2024 год., подадено от жалбоподателя по електронен път на 27.08.2024 год. на електронен адрес info-1702604@edu.mon.bg.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявлението в сроковете и по реда на [Закона за достъп до обществената информация](#), и при съобразяване с мотивите на решението.

ОСЪЖДА Професионална гимназия по селско стопанство и хранително-вкусови технологии „Ангел Кънчев“ гр. Разград, да заплати на Сдружение „Център за съзидателно правосъдие“, гр. Разград разноски по делото в размер на 1 205,93 лв. /хиляда двеста и пет лева и деветдесет и три стотинки/.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: